

---

prof. dr. sc. VERA FOLNEGOVIĆ-ŠMALC

(1943.-2020.)

Divno srce prof. dr. sc. Vere Folnegović-Šmalc zauvijek je prestalo kucati. Svi koji je poznaju znaju koliko je njezino srce bilo puno – za njezine bližnje, ali i za kolege i pacijente. Uvijek je imala vremena za svoje kolege, mlade specijaliste, specijalizante. Bila je spremna dijeliti svoje veliko znanje. Pacijenti su joj se uvijek mogli obratiti, pitati. Brinula je ne samo o njihovu psihičkom stanju već i o njihovim socijalnim, obiteljskim i drugim problemima. Bila je pristupačna i jednostavna.

Rođena je 1943. g. u Požegi, gdje je završila osnovnu i srednju školu. Nakon toga kreće, kako je sama znala govoriti, “na zapad”, te studira u Zagrebu. U Zagrebu završava specijali-

zaciju iz neuropsihijatrije. Cijeli specijalistički radni vijek provela je u bolnici Vrapče. Osim toga, bila je redovna profesorica na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, gdje je vodila brojne generacije studenata u prvim koracima iz psihijatrije. Predavala je psihopatologiju na Filozofskom i Edukacijsko-rehabilitacijskom fakultetu. Bila je predsjednica Hrvatskog društva za kliničku psihijatriju i Kolegija za psihijatriju i psihološku medicinu Akademije medicinskih znanosti Hrvatske.

U Psihijatrijskoj bolnici Vrapče, tzv. “Dvojku” pretvorila je u Kliniku, tj. prvi odjel u bolnici Vrapče koji je stekao naziv klinike bio je upravo njezin odjel.

Bila je vrlo aktivna u stručnom i znanstvenom radu i tijekom svoje karijere objavila je preko 500 stručnih i znanstvenih radova, sažetaka, poglavlja u knjigama i priručnicima. Pisala je s lakoćom. Jednako tako, uvijek je bila spremna mladim kolegama pomoći savjetima vezanim uz pisanje radova, od izbora teme i sadržaja, do praktičnih savjeta i volje da pogleda i komentira rezultate.

Prof. dr. sc. Vera Folnegović-Šmalc bila je urednica hrvatskog izdanja Dijagnostičkog i statističkog priručnika za duševne poremećaje (DSM-IV) i Klasifikacije mentalnih poremećaja i poremećaja ponašanja Međunarodne klasifikacije bolesti (MKB-10).

Osobno sam profesoricu Folnegović upoznao kao student i ona mi je bila mentorica u izradi diplomskog rada. Mogao bih ispričati brojne dogodovštine s njom vezane uz svoj diplomski, a sve su vezane uz njezin neobičan angažman na brojnim (da ne kažem silnim) aktivnostima i projektima, zbog čega bi ponekad zaboravila gdje je zadnje ostavila svoj diplomski, kojega je u to vrijeme čitala (obično bi znala reći da ga je stavila na klavir – koji nije bio samo fraza, već je zaista bio u njezinoj dnevnoj sobi, prekriven knjigama, rukopisima, papirima... svime onim na čemu je u tom trenutku radila).

Budući da je bila izvrstan mentor koji me je uvijek poticao da pišem dalje, više, da čitam, promišljam, ponovno sam je birao za mentoricu pri izradi doktorske disertacije. Situacija je i tada, premda petnaest godina kasnije, bila identična. Klavir je i dalje bio prekriven brojnim znacima njezine neiscrpane aktivnosti.

Svi koji su poznavali profesoricu Folnegović, znaju koliko je bila aktivna, uključena, radila na sto frontova odjednom. Što je najzanimljivije, u svim tim aktivnostima bila je uspješna. Učeci studente psihopatologiji znala je reći da kad uspoređuje čiju mentalnu ili motoriku brzinu, ne smije je uspoređivati sa svojom, jer bi inače gotovo svi bili uspoređeni.

Profesorica Folnegović-Šmalc svojim je radom i angažmanom obilježila jedno razdoblje hrvatske psihijatrije. No, možda još važnije, uvijek je bila čovjek koji je znao patnje i brige malog čovjeka. Znala je da pacijent možda nema 10 kn za kartu za autobus ili da student nema 10 kn za napraviti ključ za odjel. Na sve je to mislila i o svemu tome vodila brigu.

Zauvijek ću biti zahvalan prof. dr. sc. Veri Folnegović-Šmalc što me je uvela u svijet psihijatrije i bila moja prva mentorica.

Goran Arbanas